

[Hans Pinstrup.]

Dispensationsbeføjelse nogen afgørende Betydning. De to Ministerier vil være ganske ude af Stand til at bedømme de højst forskelligartede Forhold, der ligger bag Ejendommens Overdragelse. Der kan vel opstilles visse Regler for Anvendelsen af Dispensationsbeføjelsen, men nogen Ændring af Lovens Karakter betyder Bemyndigelsen ikke, og det er efter min Opfattelse forkert at spærre eller forringe Mulighederne for Landboudommens Adgang til Jord. Jeg har i det praktiske Liv set for mange Eksempler paa, hvor langt længere Dygtighed og Arbejdsmod rækker end Kapital, der hurtigt, uden det første, smuldrer bort, til at ville medvirke til denne Lovs Gennemførelse. Jeg anbefaler derfor Tingets Medlemmer at stemme imod Lovforslaget ved tredje Behandling.

For at undgaa Mistanke om en for teoretisk Indstilling til Spørgsmaalet skal jeg yderligere oplyse, at dette mit Standpunkt er støttet paa egne Erfaringer, idet jeg i Modsætning til Rigsdagens overvældende Flertal hører til det Slægtled af Landmænd, der købte Ejendom til Efterkrigstidens høje Priser, men trods disse er vi Tusinder, der er taknemmelige for, at en saadan Lovgivning som denne ikke dengang hindrede os i at faa fat, Tusinder, som selv har afviklet vore Forpligtelser, og som paa det stærkeste vil modsætte os, at vore unges Muligheder for selvstændig Virksomhed inden for det Erhverv, de trods Vanskeligheder holder fast ved, forringes eller helt bortfjernes; heri ligger fuldt ud Svaret til det ærede Medlem Hr. Carl Petersen om mine Bevæggrunde til at indtage mit Særstandpunkt. Loven bryder i Virkeligheden med Grundlaget for tre Slægtleds Erfaring og Fremskridt inden for dansk Landbrug, og jeg ønsker ikke denne Lovgivning nogen lang Levetid.

Valdemar Thomsen: Allerførst maa jeg maaske foranlediget af det ærede Medlem Hr. Carl Petersens Udtalelse konstatere, at de Medlemmer, der staar tilsluttet de samarbejdende Partier, aabenbart ikke, hvis de ellers vil betragtes som anstændige, maa have Lov til at give Udtryk for nogen selvstændig Opfattelse, heller ikke naar det angaar rent saglige Forslag. Det er, maa jeg sige, en kæn Form for Folkestyre, som man her søger at praktisere. Ensretning er det, decideret Ensretning.

Uden at jeg i øvrigt skal blande mig i det Mellemværende, der er opstaaet mellem

det ærede Medlem Hr. Carl Petersen og det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, vil jeg udtale, at det ærede Medlem Hr. Carl Petersen sikkert gør Folkestyret en Børnetjeneste med sine maaske betegnende, men i alt Fald helt urimelige Bemærkninger.

Under nærværende Lovforslags første Behandling henstillede jeg til den højtærede Indenrigsminister og Udvalget, at man søgte at finde en Form, der kunde forhindre, at Ikke-Landbrugere i Spekulationsøjemed eller i andet Øjemed til Skade for Landbrugets Ungdom opkøbte Landbrugsejendomme. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard gjorde sig til Talsmand for samme Tanke, og derfor er det mig noget af en Skuffelse, at der ikke fra Udvalget er stillet et Ændringsforslag, som kunde lede Udviklingen ind i en sundere Retning, og det saa meget mere som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Bemærkninger her i Dag falder nøje i Traad med de Anskuelser, som jeg sidst gjorde gældende, og som det ærede Medlem ogsaa gjorde gældende.

Under Sagens Behandling i Juli Maaned i Fjor drøftede vi ogsaa dette meget vigtige Forhold, og den højtærede Indenrigsminister sagde da, at hvis disse Ejendoms køb af Ikke-Landbrugere antog et Omfang, der i Praxis betød noget, da vilde Ministeren overveje at iværksætte Foranstaltninger til Modvirkning deraf. Af Bilag 2 i Betænkningen fremgaar det, at Halvparten — ikke mindre end Halvparten — af de Gaarde over 12 Tdr. Hartkorn, der sælges, afhændes til Ikke-Landbrugere, og at disses Andel i Købet af mindre Gaarde er forøget med ca. 150 pCt. Maaske man vil hævde, at det alligevel kun er et forholdsvis ringe Antal Personer, der fra andre Erhverv har købt Landbrugsejendomme, og det er rigtigt, men een Ting er aldeles givet, den nemlig, at disse Køb har været i høj Grad medvirkende til det stærkt stigende Prisniveau paa Landbrugsejendomme. De har, for at tale med Indenrigsministeren, antaget et Omfang, der i Praxis betyder noget, og derfor er det mig uforstaaeligt, at Ministeren ikke nu synes at ville træffe virksomme Foranstaltninger her. Under de foreliggende Omstændigheder er det helt urimeligt, at Landbrugsejendomme overgaar til Købere, som ingen Forbindelse har med Landbruget, og som naturligvis heller ingen Forstand har paa at drive en Gaard. Jeg gentager, hvad jeg sagde ved første Behandling, at det er for meget af det gode, at de, der har tjent sig hovedrige i Læ af en kapitalvenlig og landbrugsfjendsk Poli-